

[Frank Jensen]

Internationaliseringen medfører et stigende pres fra lande i Østeuropa og Asien med lavere omkostninger til arbejdskraften og mindre strikse krav til miljøet og arbejdsmiljøet. Timelønnen i Kina er 65 gange lavere end timelønnen til en dansk industriarbejder, og det hverken kan eller skal vi konkurrere med i Danmark. Der er behov for reformer, der styrer EF-landene væk fra lavteknologiske produktionsformer og over mod produktion inden for service, velfærdsydelser og miljøteknologi. Denne omstillingsproces skal alle EF-lande bidrage til, også Danmark – helt i tråd med regeringens erhvervspolitiske redegørelse. EF's penge skal bruges til at understøtte udviklingen af miljøteknologi og velfærdssystemer. Af hensyn til både miljøet og konkurrenceevnen skal skat på arbejdskraft erstattes af skat på knappe ressourcer, og også her skal vi lave fælles målsætninger i EF.

Udviklingslandene og landene i Øst- og Centraleuropa skal hjælpes til at kunne klare sig selv. En øget markedsadgang er derfor helt afgørende for at støtte reformprocessen. Det er for dårligt, at disse lande møder handelsblokeringer, når de prøver at sælge deres varer til os. Vi såvel som EF skal i højere grad investere direkte i Øst- og Centraleuropa, og disse investeringer skal sættes ind netop dér, hvor vi ellers kunne forvente en unfair konkurrence, dvs. på miljø- og arbejdsmiljøområder. Det vil være med til at forbedre forholdene for vore naboer i Østeuropa, men det vil også kunne gavne os på flere områder og sætte gang i produktionen hos de danske virksomheder, der har ekspertise på disse områder.

Forskellen mellem denne regering og den tidligere regering er tydelig. Socialdemokratiet ønsker en velfungerende offentlig service. Det er simpelt hen en forudsætning for, at et moderne samfund kan fungere. Vi sætter pris på god service i Danmark, vi forventer en sådan, og vi er klar til at betale for den.

Statsministeren nævnte i sin tale, at småbørnsfamilierne er pressede, og det er sandt. Hvem har ikke selv været udsat for den depression, der melder sig, når barselorlovsperioden nærmer sig sin afslutning? Der er ingen pasningsmuligheder, og denne mangel forpester det, der skulle være en lykkelig begivenhed og lykkelig periode for mange unge familier. Jeg ved ikke, hvor mange her i salen der kan hu-

ske, hvordan det var, men vi er trods alt nogle stykker.

Den tidligere regering mente ikke, at der skulle gøres noget specielt for småbørnsfamilierne. Denne ansvarsløshed over for de unge familier er Socialdemokratiet fundamentalt uenig i, og regeringen har handlet derefter. Der er nu skabt mulighed for forældreorlov til pasning af egne børn, og kommunerne kan supplere op med ekstra penge. Vi giver kommunerne mulighed for at låne penge til nye daginstitutioner og give mere støtte til ansættelse af personale. Fakta er, at barselorlovsperioden nu kan udvides til ét år, og samtidig tager skattereformen hensyn til de familier, som vælger at lade den ene af forældrene blive hjemme og passe børnene. Det værste for småbørnsfamilierne er uvisheden. Kan vort barn blive passet? Får vi en plads? Kommunernes trapper bliver slidt tynde, og alt for mange steder i Danmark bliver svaret et nej, der presser familierne ud i sorte pasningsordninger. Nervositeten hos forældrene er forståelig, og den skal vi til livs. Vi kan simpelt hen ikke være det bekendt, og derfor er Socialdemokratiet stolt af regeringens forslag om at gennemføre en pladsgaranti i samarbejde med kommunerne.

Socialdemokratiet vil gerne rose regeringen for at tage pensionisternes behov alvorligt. Den tidligere regering havde svært ved at finde de rette svar til de ældre. Parolen om, at man skal blive længst muligt i eget hjem, er god for mange, men vi må ikke glemme, at det kræver et egnet hjem. Pensionisterne er jo mindst lige så forskellige i deres behov som andre mennesker. Der er ældre, der kan og vil passe sig selv uden offentlig hjælp, der er plejekrævende ældre, og regeringen har taget initiativer over for den sidste gruppe. Der skal gives flere og bedre boligtilbud til de ældre – regeringen har afsat en lånepulje til dette formål på finansloven – og kommunerne får mulighed for at ansætte mere personale til ældreservice. Det er en meningsfuld og god beskæftigelse at hjælpe de ældre, ingen kunstig foranstaltning, som nogle oppositionspolitikere koldt og kynisk har kaldt det store arbejde, som mange mennesker udfører i deres hverdag.

Situationen på boligmarkedet har været katastrofal i mange år under den borgerlige regering med tvangsauktioner, faldende ejendomspriser og stavnsbinding af husejerne. Da rege-